

Diiumenge VI (C) dePasqua

Text de l'Evangelí (Jn 14,23-29): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima, guardarà la meua paraula; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell (...). Que els vostres cors s'asserenin i no temin. Heu sentit que us deia: ‘Me'n vaig, però tornaré a vosaltres’. Si m'estiméssiu, us alegraríeu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho he dit ara, per endavant, perquè, quan això passi, cregueu».

Jesús és sempre present junt a nosaltres i per nosaltres

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, el Jesús que s'acomiada no va a cap part en astre llunyà. Ell entra en la comunió de vida i poder amb el Déu vivent, en la situació de superioritat de Déu sobre tot espai.

No s'ha marxat, sinó que, en virtut del mateix poder de Déu, ara és sempre present junt a nosaltres i per nosaltres. En els discursos d'acomiadament en l'Evangelí de Joan, Jesús diu precisament això als seus deixebles: “Me'n vaig, però tornaré a vosaltres”. Aquí està sintetitzada meravellosament la peculiaritat del “marxar-se” de Jesús, que és al mateix temps el seu “venir”, i amb això queda explicat també el misteri sobre la creu, la resurrecció i l'ascensió. El seu anar-se és precisament un venir, un nou mode de proximitat, de presència permanent, que Joan posa també en relació amb l'alegria.

—Ja que Jesús està junt al Pare, no és lluny, sinó prop de nosaltres. Ell no està ara en un sol lloc, sinó que és present al costat de tots.